

॥ १३ ॥ १४ ॥ पाठांतरेयोः सेनां यो भीष्मो नोऽस्मभ्यं अस्मत्तः सेनां त्वां आरक्ष अभ्यव्यूहं च नयारक्षितवान् ॥ १५ ॥ गूहंति परिवारयंति भरतर्षभेण भीष्मेण ॥ १६ ॥ इति भीष्मपर्वणि नैलकंठीये भारतभा
वदीपे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ इदानीं स्वस्य दिव्यं ज्ञानमस्तीति दर्शयन् संजय उवाच धार्तराष्ट्रबलमिति हितार्थाय हितश्चासावर्थश्च हितार्थो जयस्तदर्थः ॥ १ ॥ दुर्गायाः असुरनिहंतृत्वे
न प्रसिद्धायाः स्तोत्रं उदीरय असुरां शानां शत्रूणां पराजयाय ॥ २ ॥ संख्ये संपामे ॥ ३ ॥ हे सिद्धसेनानि सिद्धानां योगिनां सेनासमुदायस्तस्य नेत्री परमपदप्रापिका योगसिद्धिकरीत्यर्थः आर्ये ऋगतौ अस्मात्
ऋहलोर्ण्यत् प्राप्य ब्रह्मस्वरूपे इत्यर्थः मंदरे मंदरवने वसतीति तथा कुमारि अविष्णुत ब्रह्मचर्ये जरादिहीने इति वा कालिकालशक्ते कापालिकपालस्यायं पतिः कापालो रुद्रस्तत्पत्नि कपिलः रुष्णपिंगलश्च वर्णवि

समीक्ष्य सेनाग्रगतं दुरासदं संविध्यथुः पंकगतायथा द्विपाः ॥ वृकोदरं वारणराजदर्पयोधास्त्वदीयाभयविघ्नसत्त्वाः ॥ १३ ॥ अनीकमध्येतिष्ठंतं राजपुत्रं दुरासद
म् ॥ अब्रवीद्भरतश्रेष्ठं गुडाकेशं जनार्दनः ॥ १४ ॥ वासुदेव उवाच य एष रोषात्प्रतपन्बलस्यो यो नः सेनां सिंह इवेक्षते च ॥ स एष भीष्मः कुरुवंशकेतुर्येनाह
तास्त्रिशतं वाजिमेधाः ॥ १५ ॥ एतान्यनीकानि महानुभावं गूहंति मेघा इव रश्मिमतं ॥ एतानि हत्वा पुरुषप्रवीरकांक्षस्वयुद्धं भरतर्षभेण ॥ १६ ॥ इति श्रीमहाभार
ते भीष्मपर्वणि भगवद्गी० श्रीरुष्णार्जुनसंवादे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ७३ ॥ संजय उवाच धार्तराष्ट्रबलं दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितं ॥ अर्जुनस्य हि ता
र्थाय रुष्णो वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच शुचिर्भूत्वामहाबाहो संग्रामाभिमुखे स्थितः ॥ पराजयाय शत्रूणां दुर्गास्तोत्रमुदीरय ॥ २ ॥ संजय
उवाच एवमुक्तोर्जुनः संख्ये वासुदेवेन धीमता ॥ अवतीर्य रथात्पार्थः स्तोत्रमाहकृतांजलिः ॥ ३ ॥ अर्जुन उवाच नमस्ते सिद्धसेनानि आर्ये मंदरवासि
नि ॥ कुमारिका लिकापालिकापिलेरुष्णपिंगले ॥ ४ ॥ भद्रकालिनमस्तुभ्यं महाकालिनमस्तुते ॥ चंडिचंडेनमस्तुभ्यं तारिणिवरवर्णिनि ॥ ५ ॥ कात्यायनिम
हाभागे करालिविजये जये ॥ शिखिपिच्छध्वजधरे नानाभरणभूषिते ॥ ६ ॥ अट्टशूलप्रहरणे खड्गखेटकधारिणि ॥ गोपेन्द्रस्यानुजे ज्येष्ठे नंदगोपकुलोद्भवे ॥ ७ ॥
महिषास्तृक्प्रिये नित्यं कौशिकिपीतवासिनि ॥ अट्टहासे कोकमुखेनमस्ते स्तुरणप्रिये ॥ ८ ॥

शेषौतद्वति ॥ ४ ॥ भद्रं कल्याणं कालयति भक्तान् प्रति आनयति सा भद्रकाली महती चासौ काली च कालयित्री संहर्त्री कालरूपामहाकाली चंडिचंडस्य कालांतकस्य भार्ये चंडे प्रगल्भे तारिणिसंकटोत्तरणक
त्रिं वरवर्णिनी सर्वसौभाग्यलक्षणोपेतास्त्रीतद्रूपे ॥ ५ ॥ कात्यायनिकतगोत्रोद्भवे महाभागे अतिपूज्ये करालिकूरे विजये विशिष्टोजयो ययासाजयप्रदे इत्यर्थः जये जयस्वरूपे ॥ ६ ॥ अट्टं अत्युत्कटं शूलंत
देवप्रहरणमायुधं यस्याः खेटकं चर्म ॥ ७ ॥ कौशिकिकुशिककुलोत्पन्ने अट्टहासे प्रशस्तस्मिते कोकं चक्रवर्त्तं वारक्तबीजवधेऽसुरादानशीलं वाममुखं यस्याः सा कोकमुखा ॥ ८ ॥